

Ldr vara i juni 1957.

Tak for alle brenene, her er vores lille bidrag. Vi er raske og har det godt. Sådant begynder Karen alle sine brenne fra skolen og hjem, det er nu ikke altid det græst helt, fordi hun er belemret med noget så kedeligt som migræne og det har været meget slem siden præst, nu har vi endelig fået noget der skulle hjælpe, men så kan hun ikke tale det, desværre, ja du kan snart blive noget, hun er vist nogle lange arme og ben. Vi håber vi får hjælp, hun er allerede dejlig bren. Sol er jo godt for så meget! — — —

He stider stadig på Frederiks høj i Plagens, han får sommevis på lørdag så han glæder sig nok, han er færdig d 9 december, det er en mandag. Lisbeth har taget fejl af græslinien vorekammer, nu er hun færdig i en græstgård, senere skal hun gå landsligt med Sandringgård i 10 dage, det må være heligt. Min, jeg vil

frøske det var mig. Bagefter bli det
nok høft, hvor her skal hjælpe os og
høste. Ja det var børnene og de ufrim-
tiden, vi andre to, ja vi har det skam
godt, men den tilfredshed som lidt
nej, det gir nu landbruget for lidt
til, for det gir jo ikke penge, ja, men
så er det da godt penge ikke er alle
Penge er så lidt, og betyder dog rime-
gel. Men vi er glade for at vi som
svigerfar sagde i talen til vores by-
lyst, at han ville frøske vi altid have
de det daglige brød. Det har vi i så
rigeligt mæt, vi har lejlighed, det er
der mange der søger, vi har dagligt
brød, der er mange der har lidt mad,
vi har lys tæft og megen sol over vores
marker, der er mange der må være in-
de på stenbræen, selvom det er somme-
Vi har megen glæde hver dag over vort
arbejde, vi har masser af glæder og
lykkelige stunder, selv om det i hvert
fald er nyder vi livet og lykken.

De kærelyste hilsener fra os begge
og alle her hos Jørgen og Luget.